

# РЕШЕНИЕ

№ 3902

гр. София, 13.06.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов**

**ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова**

**Георги Бозуков**

при участието на секретаря Спасина Ивановаобя и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2417** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], представлявано от К. Ц. В. срещу Решение № 272 от 23.01.2022 г., постановено по НАХД № 13463/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 571750-Ф. от 27.04.2021 г., издадено от заместник директор на ТД на НАП -гр. С., с което за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството /ЗС/ на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева на основание чл. 74, ал. 1 от ЗС.

В касационната жалба се твърди, че оспореното решение е неправилно и се навеждат доводи за наличие на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Моли съда за неговата отмяна и прави искане за представяне на други доказателства, но такива не се прилагат нито в касационната жалба, нито в проведеното по делото открито съдебно заседание.

Касаторът – [фирма], редовно призован в съдебно заседание не се представлява.

Ответникът – ТД на НАП – С., редовно призован, в съдебно заседание не изпраща представител. Представени са писмени бележки, в които се излагат доводи за неоснователност на жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Д. счита касационната

жалба за неоснователна, а първоинстанционното решение за правилно.

Административен съд-София-град, втори касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна е установено, че на 14.12.2020 г. в ЦУ на НАП постъпила информация от Агенцията по вписванията относно юридическите лица, които не са подали годишен финансов отчет за 2019 година в Търговския регистър. Въз основа на получената информация на 10.02.2021 г. свидетелката Д. Д. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП - гр. С., извършила проверка в Търговския регистър и установила, че „Р. П. М.“ Е. не е изпълнило в законоустановения срок до 30.09.2020 г. (сряда – работен ден) задължението си да публикува чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенцията по вписванията в Търговския регистър на Годишен финансов отчет за 2019 г. До дружеството била изпратена покана, след което в сградата на НАП се явил

управителят, който подписал съставения АУАН № F. от 17.02.2021 г. за посоченото нарушение, квалифицирано по чл.38, ал.1, т. 2 от Закона за счетоводството.

Актът бил подписан от актосъставителя и един свидетел при установяване на нарушението, а управителят не вписал възражения. Отчетът бил подаден на 16.02.2021 г., тоест след започването на проверката и един ден преди съставянето на акта. АНО приел изложените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него издал процесното НП.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат предписаните от закона реквизити. Приел е, че вмененото нарушение е безспорно извършено и правилно е ангажирана отговорност на дружеството. Изложени са подробни мотиви за липса на предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя правните изводи на въззивния съд. Отговорността на [фирма] е ангажирана за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч. Безспорно е, че касаторът е търговец по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 1 и чл. 2, т. 1 от ЗСч. В случая публикуването на ГФО за 2019 г. на дружеството е следвало да бъде извършено до 30.09.2020 г., при съобразяване на пар. 33 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г.). Заявление за вписване и представяне за обявяване било подадено със значително закъснение на 16.02.2021 г.

Нормата на чл. 74, ал. 1 от ЗСч, предвижда санкция за задължените субекти, които не публикуват финансов отчет в сроковете по чл. 38 от ЗСч, т.е. установеното по

безспорен начин противоправно поведение (бездействие) на търговеца, изразяващо се в неизпълнение на задължението му по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч следва да бъде скрепено с административнонаказателната норма на чл. 74, ал. 1 от ЗСч. Съгласно нея „който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0,1 до 0,5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лева“. Правилно АНО е приложил санкционната разпоредба, правилно е определена в законосутановения минимум в размер на 200 лв.

Споделят се изводите на въззивния съд и досежно липсата на предпоставки, налагащи приложение на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението е формално по своя характер и липсата на вредни последици не обосновава извод за маловажност. В случая се касае за търговец, към когото законът поставя по-високи изисквания, включително и за публичност на неговата дейност. Установеното нарушение не е маловажно, тъй като то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, както и с оглед значимостта на обществените отношения, уредени със Закона за счетоводството. Наведеният довод за въведената в страна епидемична обстановка – с приемането на пар. 33 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., законодателят е удължил срока за публикуване на ГФО до месец септември, именно аз да могат търговците да имат достатъчно време за изпълнение на произтичащите от закона задължения.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е правилно като краен резултат, постановено при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разности за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63д, ал. 1 и ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Воден от горното, Административен съд - София град, втори касационен състав

### Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 272 от 23.01.2022 г., постановено по НАХД № 13463/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99 състав. ОСЪЖДА „Р. П. М.“ Е., ЕИК:[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите – С. сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.